

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Osijek, Vukovarska cesta 31

Poslovni broj: Us I-80/2025-10

R E P U B L I K A H R V A T S K A

P R E S U D A

Upravni sud u Osijeku, po sucu Dariju Mađarošu, uz sudjelovanje zapisničarke Danijele Horvatić, u upravnom sporu tužitelja EURO-ŽIR DANI d.o.o., Rajevo Selo, Gunjanska 5, OIB: 92041475899, kojeg zastupa opunomoćenik Berislav Knez, odvjetnik u Vinkovcima, Nazorova 15, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Katančićeva 5, OIB: 18683136487, radi poreza na dohodak od kapitala, 30. lipnja 2026.

r i j e š i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-471-02/24-01/188, URBROJ: 513-04-24-3 od 10. prosinca 2024.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadnom troška ovoga spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnog ureda Vukovar, Službe za nadzor, KLASA: UP/I-471-02/24-01/157, URBROJ: 513-07-16-02-01/08-24-01 od 14. svibnja 2024., ispravljenog rješenjem istog tijela, KLASA: UP/I-471-02/24-01/57, URBROJ: 513-07-16-02-01/11-24-05 od 28. listopada 2024., kojim se tužitelju za razdoblje poslovanja od 01. siječnja do 31. prosinca 2023. utvrđuje obveza poreza na dohodak po osnovi dohotka od kapitala u iznosu od 286.423,36 eura te prirez poreza na dohodak po osnovi dohotka od kapitala u iznosu od 14.321,17 eura uz koje su obveze obračunate i zatezne kamate do 15. travnja 2024. te se nalaže uplatiti utvrđeni iznos poreza, prireza i kamata, obračunati i uplatiti daljnje kamate tekuće od 15. travnja 2024. do dana uplate, provesti odgovarajuća knjiženja u poslovnim knjigama koja se odnose na povećanje porezne osnovice te rješenje izvršiti u roku od 8 (osam) od dana njegove izvršnosti pri čemu je tužitelj upozoren da će se u suprotnom naplata izvršiti ovrhom.

2. Tužitelj u tužbi osporava zaključak tuženika da bez obzira na valjanost izdanih računa tužitelja i kao takvih plaćenih od strane Hrvatskih šuma, usluga nije obavljena. Tuženikovo tumačenje se može jedino shvatiti da su izdavatelj računa (tužitelj) i platitelj

tog računa (HŠ) u zajedničkom i prethodnom dogovoru da čine kazneno djelo, da se izdaju i plaćaju fiktivni računi za uslugu koja nije obavljena (izdani i plaćeni računi za neobavljenju uslugu). Ako je tome tako, tvrdi tužitelj, zašto tuženik nije poduzeo nešto u smislu podnošenja kaznene prijave protiv izdavatelja i platitelja računa ako smatra da se radi o fiktivnoj usluzi odnosno zašto tuženik nije tražio očitovanje od Hrvatskih šuma d.d. je li je tužitelj obavio uslugu za koju je plaćen i u količini i po cijeni po izdanim fakturama. Tužitelj također postavlja pitanje je li je neophodno imati svoje vlastito skladište za skupljanje žira u šumi, otpremne dokumente sa vlastitog skladišta za skupljanje šumskih plodova koje se skupljaju u šumi i odvoze direktno na vagu Hrvatskih šuma, jer sve ostalo, po stavu tuženika, je fiktivan pravni posao. Tužitelj je tijekom nadzora pokušao objasniti da to što od njega tuženik traži (primitak robe na vlastito skladište) jednostavno nema, a sve iz razloga što je skupljeni žir iz šume predavao i vagao kod kupca (HŠ), o čemu ima vjerodostojnu dokumentaciju primitke Hrvatskih šuma s izvaganim količinama koje su sastavni dio izdanih faktura tužitelja, a plaćenih od naručitelja. To tuženiku nije bilo dovoljno, nego je inzistirao na primicima robe na vlastito skladište tužitelja, otpremnice, trošak prijevoza od vlastitog skladišta do vage Hrvatskih šuma da bi bio siguran da je stvarno usluga obavljena. Ako toga nema, tuženik je zauzeo stav da se radi o usluzi koja nije obavljena. Prije svega treba naglasiti činjenicu da prvostupanjsko tijelo nije prihvatilo niti jedan argument ili materijalnu dokumentaciju poreznog obveznika. Naime vezano za ugovor o skupljanju žira zaključenog sa Hrvatskim šumama d.o.o. prvostupanjsko tijelo smatra da se radi o fiktivnom pravnom poslu. Porezno tijelo nije prihvaćalo argumentaciju poreznog obveznika da su uslugu prikupljanja žira obavljali radnici zaposleni kod poreznog obveznika te nije prihvaćalo čak niti imena i prezimena zaposlenika poreznog obveznika za 2023. godinu, a koja je godina bila predmet poreznog nadzora. Tužitelj ima 18 zaposlenika, što tuženik niti ne spori. Tuženiku nije sporno da su Hrvatske šume d.o.o. izvršile plaćanje poreznom obvezniku za ugovorenu uslugu skupljanja žira, ali i dalje smatraju da se radi o fiktivnom pravnom poslu jer u tijeku poreznog nadzora se nije moglo utvrditi imenom i prezimenom tko je skupljao žir. Ovakvo obrazloženje je nerazumljivo i nelogično imajući u vidu da su Hrvatske šume d.o.o. platile obavljenju uslugu po ispostavljenju fakturi i s obzirom da se radi o trgovačkom društvu u državnom vlasništvu. Nije logično niti životno da društvo u državnom vlasništvu plaća uslugu za fiktivni pravni posao. Također nije točno da se tijekom poreznog nadzora tuženiku nisu predložili imena i prezimena osoba koja su skupljala žir jer se radi o zaposlenicima poreznog obveznika, ali to jednostavno se nije prihvaćalo od strane tuženika. S obzirom da je unaprijed zauzet stav tuženika da ne prihvaća niti jedan argument tužitelja, u spisu prileži popis radnika koji nisu uopće saslušani tijekom poreznog nadzora, a predlagani su od strane poreznog obveznika. Stoga tužitelj u odnosu na navedeno predlaže saslušanje zakonskog zastupnika tužitelja i radnika s popisa koji prileži spisu upravnog postupka.

2.1. Što se tiče kupoprodaje nekretnine u vanknjižnom vlasništvu koju prvostupanjsko tijelo kvalificira „pod nedefiniranim okolnostima“ i da se radi o prikrivanju isplate novca jer se nisu objasnili razlozi kupnje nekretnine za 15,34 puta veću tržišnu vrijednost nekretnine koju je 2017. godine kupila Helena Dobrinčić treba reći da je porezni obveznik pokušao objasniti u kakvom stanju je kupljena nekretnina, da se u istu uložilo i da je osim adaptacije interijera i samo tržište nekretnina poraslo. S obzirom da je zauzet stav tuženika da ne prihvaća niti jedan argument tužitelja, tijekom postupka je dostavljan elaborat o tržišnoj vrijednosti predmetne nekretnine izrađen od stane stalnog sudskog vještaka za procjenu nekretnina ing. građ. Ive Čačić iz Županje koji u

svom zaključku na strani 23 elaborata procjenjuje predmetnu nekretninu na 952.000,00 eura. Tuženik nakon što mu je isti elaborat dostavljen tijekom postupka (prileži spisu upravnog postupka) da objasni argumentirano zašto je izražena veća vrijednost, sada zauzima stav da procjena vrijednosti predmetne nekretnine je zapravo pravno irelevantna te ostaje pri ranijem stavu da nije jasan razlog kupnje kao i izražena kupoprodajna cijena. Stoga tužitelj predlaže uvid u original elaborata o procjeni predmetne nekretnine izrađen od stane stalnog sudskog vještaka koji prileži spisu, podredno građevinsko vještačenje na navedene okolnosti. Paušalna je i ničim dokazana teza da je smisao razlike u cijeni prikriti isplatu novca za žiro računa u iznosu od 630.000,00 eura kada tu tezu uspješno pobija elaborat o procjeni koji se kao dokaz i pravni argument tijekom postupka pred tuženikom priložio u spis. Navedenu tezu opovrgava i činjenica da je sklopljen kupoprodajni ugovor o predmetnoj nekretnini, ovjeren kod javnog bilježnika i na njega plaćen porez. To što je predmetna nekretnina izvanaknjižno vlasništvo ne znači da ista ne postoji, niti da postoji pravni slijed i faktični posjed iste, s kojim posjednik i vanaknjižni vlasnik može raspolagati kao vlasnik. Zbog svega toga ostaje nejasan i nerazumljiv stav tuženika da se radi o prividnom pravnom poslu. Tuženiku je bilo prvotno sporno zašto je nekretnina prodana po znatno većoj cijeni, a kada je tužitelj dostavio elaborat o procjeni vještaka, tuženik tvrdi da to u stvari nije niti bitno. Ako nije bitno, zašto se postavljalo pitanje porasta vrijednosti nekretnine.

2.2. Što se tiče računa br. 3/1/1 koji porezni nadzor nije prihvatio s obrazloženjem da se nije moglo utvrditi da je roba isporučena po predmetnom računu, a kupac Hrvatske šume d.o.o. stekao pravo raspolaganja navedenom robom, treba reći da prvostupanjsko tijelo uopće nije prihvaćalo argumente poreznog obveznika odnosno nije uputilo barem dopis s upitom krajnjem kupcu – Hrvatskim šumama d.o.o. jesu li robu primili i platili. Predlaže dostavu očitovanja od Hrvatskih šuma. Također je nejasno da prvostupanjsko tijelo traži od poreznog obveznika odvagu robe, kad je općepoznata činjenica da robu prilikom isporuke važu djelatnici Hrvatskih šuma d.o.o. U spisu prileže skladišne primitke Hrvatskih šuma d.o.o. Tuženik inzistira od tužitelja da se dva puta roba važe i skladišti. Jednom se skladišti i važe kod tuženika, a drugi puta se važe i skladišti kod Hrvatskih šuma, kako bi ga se uvjerilo da se ne radi o fiktivnom pravnom poslu.

2.3. Tuženik je zadužio tužitelja od 01.01. do 31.12.2023 za: a) porez na dohodak od kapitala u iznosu od 286.423,36 eura i b) prirez na dohodak od kapitala 4.321,17 eura. Tuženik je zadužio tužitelja za navedeni iznos iz razloga što materijalnu dokumentaciju koji je priložio nije priznao iz razloga što je sve protumačio kao fiktivni posao, a predmetne isplate kao porezno nepriznate zbog fiktivnog pravnog posla. Činjenica kao što su elaborat o tržišnoj vrijednosti, ugovor o kupoprodaji, ugovor o najmu, pravni slijed, faktični posjed na izvanaknjižnoj nekretnini, tuženik ne prihvaća već tvrdi da je isključivo i jedina namjera prevara i smanjenje porezne obveze predmetnim isplatama. Stoga tužitelj predlaže saslušanje Helene Dobrinkić, saslušanje Zijada Pezerović, saslušanje zakonskog zastupnika tužitelja Ervina Pezerović, saslušanje Milana Kelave, financijskoknjigovodstveno vještačenje, građevinsko vještačenje. Nadalje, Nejasno je i nerazumljivo konstatirati da od strane tužitelja nije obavljena usluga tužitelja iz računa 3/1/1 i da je krajnje upitno da je krajnji korisnik primio navedenu robu, jer se u nastavku obrazloženja konstatira da se u privitku izlaznih računa poreznog obveznika, nalaze narudžbenice, skladišne primke krajnjeg kupca Hrvatskih šuma d.o.o. Porezni obveznik je objasnio da su njegovi radnici skupljali žir i isti predavali krajnjem kupcu koji ih je vagao na svojoj vagi i skladištio u svojim skladišnim

prostorima, zato je neobjašnjivo tvrditi da se radi o fiktivnim uslugama i da nije obavljena usluga od strane poreznog obveznika. Tuženik polazi od pogrešne premise da je sva roba skupljena isti dan kada je predana kupcu. Ako se polazi od pogrešne premise ne može se niti izvesti pravilni zaključak. Nadalje prvostupanjskom tijelu su predočene pozajmice od strane knjigovodstva poreznog obveznika, ali ostaje nejasno i nerazumljivo zašto se sada tvrdi da iste nisu prezentirane. Stoga predlaže financijsko knjigovodstveno vještačenje, saslušanje knjigovođe poreznog obveznika gospodina Milana Keleve, H.Lucića 12 Županja. Također ostaje nejasno i nerazumljivo tvrditi da nekretnina u Splitu ne postoji u vlasništvu Helene Dobrinkić i Zijada Pezerovć samo zato što isti nisu uknjiženi kao vlasnici u zemljišnim knjigama, apsolutno zanemarujući pravni slijed prezentiranih ugovora, kao i faktični posjed iste nekretnine, te pravni slijed i kontinuitet prijenosa izvan knjižnog vlasništva predmetne nekretnine. Zaključno sve što je porezni obveznik dostavio tuženiku, odbijeno je kao neosnovano i prikazano kao fiktivno s unaprijed zauzetim predrasudama neosnovanog izvlačenja novca iz firme koje su neutemeljene. Ovakva manjkava provedba poreznog nadzora ne može pravno egzistirati niti proizvoditi pravne učinke. Tuženik obrazlaže u nastavku da je novac uplaćen od Hrvatskih šuma izuzet u neposlovne svrhe, ali to jasno ne obrazlaže niti navodi razloge da bi se mogao razumjeti zauzeti stav tuženika. Slijedom navedenoga imajući u vidu gore navedeno, istaknute tužbene navode i ukazane povrede, predlaže se Sudu poništiti pobijano i prvostupanjsko rješenje i vratiti predmet na ponovni postupak uz dosudu troška ovog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod svih razloga navedenih u obrazloženju osporavanog akta. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

4. Sud je u ovom sporu održao raspravu u prisutnosti opunomoćenika tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika na temelju članka 91. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 36/24. i 39/26., dalje u tekstu: ZUS). Na raspravi Sud je izvršio uvid u svu dokumentaciju koja prileži spisu upravnog postupka i onu koju je tužitelj priložio u sudskom postupku.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Uzimajući u obzir sadržaj tužbe može se zaključiti da je među strankama sporno predstavlja li predugovor o kupoprodaji nekretnine (hostela u Splitu) od 01. siječnja 2023. stvaran pravni posao s opravdanom ekonomskom svrhom i tržišnom cijenom ili prividan posao sklopljen između povezanih osoba radi prikrivanja neposlovnog izvlačenja novca. Posljedično je sporno jesu li isplate u iznosu od 630.000,00 EUR osnovano prekvalificirane u dohodak od kapitala (skriveni isplatu dobiti) direktora/vlasnika uz zaduženje poreza i prireza.

7. Tužitelj tvrdi da je pravni posao stvaran, izvršen i valjan, pri čemu izvanknjižno vlasništvo ne negira postojanje nekretnine, kontinuitet pravnog slijeda i faktični posjed. Ističe da je visoka cijena opravdana ulaganjima, adaptacijom i općim porastom tržišnih vrijednosti, što dokazuje mišljenjem sudskog vještaka Ive Čaćića (procjena na 952.000,00 EUR) te rješenjem PU Split kojim je na temelju ugovora utvrđen porez na promet nekretnina od 40.500,00 EUR.

8. Porezna uprava drži da je predugovor od 01. siječnja 2023. prividan pravni posao prema članku 12. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ 115/16., 106/18.,

121/19., 32/20., 42/20. i 114/22., dalje u tekstu OPZ) sklopljen između povezanih osoba (oca osnivača i sina direktora) radi izvlačenja 630.000,00 EUR sa žiro-računa. Ukazuje da prodavatelj ni njegova bivša supruga nisu upisani vlasnici ni posjednici u katastru i zemljišnim knjigama, cijena je 15,34 puta veća od nabavne iz 2017. godine, a dio spornih doznaka na izvodima je označen kao akontacija dohotka, akontacija dobiti i dividenda bez ikakve poslovne dokumentacije.

9. Iz spisa upravnog postupka nesporno proizlazi da je 01. siječnja 2023. sklopljen predugovor o kupoprodaji nekretnine u Splitu (zk.č. 436/2, k.o. Split) između Zijada Pezerovića kao prodavatelja i EURO-ŽIR DANI d.o.o. zastupanog po direktoru Ervinu Pezeroviću za ugovorenu kupoprodajnu cijenu od 1.350.000,00 EUR s rokom plaćanja do 31. prosinca 2025. Zijad Pezerović je 100%-tni vlasnik društva EURO-ŽIR DANI d.o.o. i otac direktora Ervina Pezerovića. Predmetnu nekretninu je ranija supruga Helena Dobrinkić stekla kupoprodajom 29. ožujka 2017. za 88.000,00 EUR, a potom ju je neovjerenim ugovorom o darivanju od 31. prosinca 2022. darovala bivšem suprugu Zijadu Pezeroviću (brak razveden 03. studenog 2020.). Uvidom u zemljišne knjige (ZK uložak 15038 k.o. Split) i katastarski operat utvrđeno je da ni Helena Dobrinkić ni Zijad Pezerović nisu upisani kao knjižni vlasnici niti posjednici nekretnine. Od ukupno isplaćenih 710.000,00 EUR vlasniku Zijadu Pezeroviću, nadzor je priznao 80.000,00 EUR pozajmica, dok je razliku od 630.000,00 EUR (koja obuhvaća i uplate označene kao akontacija dohotka 100.000,00 EUR, dobiti 60.000,00 EUR te dividende 220.000,00 EUR) proglasio neopravdanim izuzimanjem imovine. Tužitelj je u postupku predočio mišljenje stalnog sudskog vještaka Ive Čaćića od 04. lipnja 2024. s procjenom vrijednosti nekretnine na 952.000,00 EUR te rješenje PU Split KLASA: UP/I-410-20/2024-001/02805 o razrezu poreza na promet nekretnina u iznosu od 40.500,00 EUR.

10. Sukladno članku 11. stavku 1. OPZ-a porezne činjenice utvrđuju se prema njihovoj gospodarskoj biti. Članak 12. OPZ-a propisuje da ako se prividnim pravnim poslom prikriva neki drugi pravni posao, tada je osnova za utvrđivanje porezne obveze prikriveni pravni posao.

11. Dakle, porezno tijelo ima zakonsku ovlast zanemariti vanjski, formalni okvir ugovornog odnosa ukoliko on ne odražava stvarnu ekonomsku i poslovnu volju ugovornih strana, već služi isključivo stvaranju privida radi ostvarivanja poreznih pogodnosti ili prikrivanja stvarne naravi novčanih tijekova.

12. Prema članku 49. OPZ-a povezane osobe, u smislu ovoga Zakona, su osobe kod kojih je ispunjen najmanje jedan od sljedećih uvjeta: 1. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba koje za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa predstavljaju jedan rizik jer jedna od njih ima, izravno ili neizravno, kontrolu nad drugom ili drugima; 2. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba koje za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa predstavljaju jedan rizik jer jedna od njih ima, izravno ili neizravno, značajan utjecaj na drugu ili druge; 3. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba između kojih ne postoji odnos kontrole iz točke 1. ovoga stavka ili značajan utjecaj iz točke 2. ovoga stavka, ali koje predstavljaju jedan rizik za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa jer su međusobno povezane tako da postoji velika vjerojatnost da zbog pogoršanja ili poboljšanja gospodarskog i financijskog stanja jedne osobe može doći do pogoršanja ili poboljšanja gospodarskog i financijskog stanja jedne ili više drugih osoba, jer se između njih provodi ili postoji mogućnost prijenosa gubitaka, dobiti ili sposobnosti za

plaćanje; 4. dvije ili više fizičkih i/ili pravnih osoba koje za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa predstavljaju jedan rizik na način da ostvaruju kontinuitet djelatnosti u istom prostoru, koristeći istu opremu (stavak 1.). Smatra se da postoji odnos povezanih osoba iz ovoga članka i između poreznog dužnika i njegovog bračnog druga, njegovog krvnog srodnika u ravnoj liniji, u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja, po tazbini do istog stupnja bez obzira je li brak prestao ili nije, posvojitelja, posvojenika, skrbnika, osobe pod skrbništvom, staratelja, osobe pod starateljstvom te osobe koja s njime živi u zajedničkom kućanstvu (stavak 2.). Ugovori i poslovni odnosi između povezanih osoba porezno će biti priznati samo onda ako bi i druge osobe koje nisu u takvom međusobnom odnosu pod istim ili sličnim okolnostima utvrdile takve ugovorne uvjete ili uspostavile takve poslovne odnose (stavak 3.).

13. Dakle, navedena zakonska odredba definira povezane osobe, pri čemu se povezanost utvrđuje kroz kapitalne odnose te rodbinske veze, a svako odstupanje od uvjeta koje bi ugovorile neovisne treće strane na slobodnom tržištu podliježe poreznim korekcijama.

14. Članak 64. stavak 1. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 138/20., 151/22., dalje Zakon o porezu na dohodak) propisuje da se dohotkom od kapitala smatraju, između ostalog, primici po osnovi izuzimanja imovine i korištenja usluga na teret dobiti tekućeg razdoblja. Članak 66. stavak 1. Zakona o porezu na dohodak detaljnije specificira da se izuzimanjima imovine i korištenjem usluga smatraju sva izuzimanja imovine i korištenje usluga od strane članova trgovačkih društava za njihove privatne potrebe (skrivena isplate dobiti) izvršeni tijekom poreznog razdoblja na teret dobiti tekućeg razdoblja. Stavak 2. članka 66. Zakona o porezu na dohodak propisuje da se dohotkom od kapitala po osnovi izuzimanja smatra i razlika primitka kada se članu društva isplati predujam udjela u dobiti (akontacija dobiti/dividende), a istekom poreznog razdoblja ostvarena dobit društva nije dostatna za pokriće isplaćenog predujma.

15. Sukladno članku 70. stavku 2. i 3. Zakona o porezu na dohodak, porez na dohodak od kapitala po osnovi izuzimanja imovine obračunava se, obustavlja i uplaćuje po stopi od 30% kao porez po odbitku, i to istodobno s isplatom primitka, a najkasnije do trenutka propisanog za podnošenje prijave poreza na dobit.

16. Dakle, kada se formalni ugovori proglašavaju prividnima na temelju članka 12. OPZ-a, a isplate nemaju narav vjerodostojnih ugovornih činidbi unutar redovnog poslovanja, primjenjuju se navedeni članci Zakona o porezu na dohodak te se cjelokupni neopravdani odljev sredstava podvrgava oporezivanju kao skrivena isplata dobiti.

17. U odnosu na konkretni slučaj Sud prihvaća zaključak poreznog tijela da između ugovornih strana postoji višestruka povezanost u smislu članka 49. OPZ-a. Naime, Zijad Pezerović je 100% vlasnik trgovačkog društva EURO-ŽIR DANI d.o.o. (isključivi osnivač i imatelj udjela), Ervin Pezerović, direktor društva koji zastupa kupca, sin je Zijada Pezerovića (krvno srodstvo u ravnoj liniji prvog stupnja), a u skladu s člankom 49. stavkom 3. OPZ-a, porezni obveznik nije dokazao da bi nepovezane treće osobe na tržištu pod istim ili sličnim uvjetima sklopile identičan pravni posao. Usporedbom uvjeta iz predugovora s redovitim tržišnim standardima malo je vjerojatno da bi netko sklopio predugovor i isplatio iznos od 630.000,00 EUR (odnosno ukupno 710.000,00 EUR) osobi koja u trenutku sklapanja ugovora i isplate nije upisana kao vlasnik niti

posjednik u zemljišnim knjigama niti u katastarskom operatu. Također, malo je vjerojatno da bi netko prihvatio stjecanje nekretnine čiji pravni slijed počiva na neovjerenom ugovoru o darovanju od 31. prosinca 2022., zaključenom između Zijada Pezerovića i njegove bivše supruge Helene Dobrinkić (brak razveden 03. studenoga 2020.), pri čemu ni darovateljica nikada nije bila uknjižena kao vlasnica, te isplatio golemi predujam ugovorne cijene bez ikakvih instrumenata osiguranja (npr. bankarske garancije, založnog prava, zabilježbe u zemljišnim knjigama) i bez posjedovanja tabularne isprave podobne za neposredan zemljišnoknjižni upis.

18. Podredno, prividnost pravnog posla proizlazi i iz okolnosti sklapanja i realizacije predugovora. Naime, predugovor je formalno potpisan 01. siječnja 2023. - na neradni dan (državni blagdan), samo dan nakon što je bivša supruga neovjerenim darovanjem navodno prenijela nekretninu na Zijada Pezerovića (31. prosinca 2022.). Helena Dobrinkić je predmetnu nekretninu kupila 29. ožujka 2017. za iznos od 88.000,00 EUR. Ugovorena cijena u predugovoru iznosi 1.350.000,00 EUR, što predstavlja povećanje od čak 15,34 puta (preko 1500%) u odnosu na nabavnu vrijednost, što drastično odudara od bilo kakvih realnih tržišnih kretanja. Stvarna namjera stranaka proizlazi i iz opisa samih platnih transakcija na izvodima sa žiro-računa društva EURO-ŽIR DANI d.o.o. Od ukupno isplaćenih 710.000,00 EUR, porezni nadzor je opravdano priznao 80.000,00 EUR kao pozajmice, dok je za sporni iznos od 630.000,00 EUR utvrđeno da su uplate na izvodima bile izrijeком specificirane kao: „akontacija dohotka“ u iznosu od 100.000,00 EUR, „akontacija dobiti“ u iznosu od 60.000,00 EUR, „dividenda“ u iznosu od 220.000,00 EUR, dok je preostali iznos isplaćen bez ikakve vjerodostojne poslovne dokumentacije. Dakle, opisi plaćanja u trenutku njihova izvršenja demonstriraju stvarnu volju ugovornih strana jer se radilo se o isplatama dobiti/dohotka vlasniku društva, a ne o isplati kupoprodajne cijene za nekretninu. Tek nakon što je porezno tijelo pokrenulo postupak, tužitelj se počeo pozivati na predugovor.

19. U odnosu na mišljenje od 04. lipnja 2024. koje je tužitelj dostavio u spis, valja reći da je naručena stručna osoba nekretninu procijenila na iznos od 952.000,00 EUR što je 398.000,00 EUR manje od ugovorene cijene u predugovoru. Stoga nije jasno kako bi takav dokaz odnosno plaćanje povezanoj osobi iznad stvarne tržišne vrijednosti predstavljalo nešto drugo osim neposrednog izuzimanja imovine društva. Čak i pod pretpostavkom postojanja pravnog posla, razlika iznad tržišne vrijednosti oporezuje se kao skrivena isplata dobiti. Činjenica da je Porezna uprava Split donijela rješenje o razrezu poreza na promet nekretnina u iznosu od 40.500,00 EUR temeljem dostavljenog predugovora ne obvezuje porezno tijelo u postupku poreznog nadzora poslovanja društva i oporezivanja dohotka. Porez na promet nekretnina razrezuje se po službenoj dužnosti na temelju same prijave pravnog posla ili primitka ugovora, u formalnom postupku. Međutim, u sveobuhvatnom postupku inspekcijskog poreznog nadzora, tijelo nadzora ima primarnu dužnost i ovlast primijeniti članak 12. OPZ-a te utvrditi prividnost i gospodarsku bit transakcije. Formalno postojanje poreznog rješenja za drugu vrstu poreza ne sanira ništavost i prividnost ugovora u sferi poreza na dohodak i poreza na dobit.

20. Tužitelj nije pružio nikakve materijalne dokaze o ulaganjima koja bi opravdala skok cijene s 88.000,00 EUR na 1.350.000,00 EUR, niti je dokazao da je nekretnina doista predana u posjed društva kupca u poslovne svrhe, s obzirom na to da Zijad Pezerović u katastru uopće nije upisan ni kao posjednik.

21. Slijedom navedene argumentacije Sud je odbio dokazne prijedloge tužitelja u ovom dijelu jer se njima ne bi utvrdila niti jedna odlučna činjenica te prihvatio zaključke tuženika koji imaju podlogu u citiranim zakonskim člancima i utvrđenim činjenicama.

22. Nadalje, suprotno tužiteljevim navodima iz tužbe da je u ovom predmetu sporna ocjena poslovnog odnosa tužitelja s naručiteljem Hrvatske šume d.o.o. odnosno je li usluga skupljanja žira stvarno izvršena odnosno je li postojala zakonska osnova da prvostupanjsko tijelo ustvrdi fiktivnost usluge, Sud naglašava da se sporno pitanje u ovom dijelu svodi na razgraničenje između dokazivanja stvarnosti obavljanja fakturiranih usluga i utvrđene nepravilnosti koja se odnosi na novčani tijek i naknadno izuzimanje novčanih sredstava sa žiro-računa društva u neposlovne svrhe. Drugim riječima, porezno tijelo ne osporava same izlazne račune niti zadužuje izdavatelja računa za PDV po osnovi fiktivnih usluga pa formalna osnovanost tužbenih navoda o stvarnosti prikupljanja žira gubi pravni značaj jer bit ovog poreznog postupka leži isključivo u novčanom tijeku i neopravdanom odljevu novca.

23. U konkretnom činjeničnom stanju, porezni obveznik prigovara da je usluga skupljanja žira doista izvršena, što potkrepljuje Okvirnim sporazumom, narudžbenicama, dozvolama, skladišnim primkama i vaganjima na skladištima podružnica Vinkovci, Požega i Našice društva Hrvatske šume d.o.o., uz popis 18 zaposlenih radnika. Tužitelj ističe da međuskladištenje nije bilo potrebno jer je roba s terena direktno predavana na vagu kupca te prigovara što porezno tijelo nije saslušalo radnike niti kontaktiralo kupca.

24. Međutim, pitanje prividnosti posla prema HŠ d.o.o. nije presudno jer iz podataka spisa proizlazi da je roba izvagana od strane HŠ d.o.o. i da su računi plaćeni. Porezno tijelo u konačnici nije osporilo same izlazne račune niti je poreznog obveznika u izreci zadužilo za plaćanje PDV-a temeljem članka 79. stavka 11. Zakona o porezu na dodanu vrijednost ("Narodne novine" 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18., 121/19., 138/20., 39/22., 113/22. i 33/23., dalje u tekstu Zakon o PDV-u). Nastanak oporezivog prometa i naplata po tim računima priznati su kroz novčani tijek. Budući da tužitelj nije zadužen za PDV po izdanim računima, detaljna analiza operativne dokumentacije o skupljanju žira (putni nalozi, radni učinak radnika) gubi pravni smisao. Stoga je Sud odbio sve dokazne prijedloge tužitelja kojim bi se utvrđivale navedene okolnosti.

25. Tužbeni navodi tužitelja o stvarnom obavljanju usluge, čak i ako se uvaže kao osnovani, nemaju nikakav pravni utjecaj na pravilnost i zakonitost utvrđivanja poreznih obveza. Ključni i jedini relevantan temelj poreznog razreza predstavlja utvrđenje da je novac, koji je naručitelj Hrvatske šume d.o.o. uredno uplatio na žiro-račun poreznog obveznika, naknadno izuzet u neposlovne svrhe bez vjerodostojne knjigovodstvene dokumentacije (suprotno članku 66. OPZ-a i članku 9. Zakona o računovodstvu ("Narodne novine" br. 78/15., 134/15., 120/16., 116/18., 42/20., 47/20., 114/22. i 82/23.)). Za podizanja sredstava tužitelj nije dokazao poduzetničku namjenu, što je poreznom tijelu dalo puno zakonsko uporište utvrditi poreznu osnovicu i izvršiti razrez poreza po osnovi izuzimanja imovine.

26. Slijedom navedenog, argumentacija tuženika i u ovom dijelu je u cijelosti osnovana, a tužbeni navodi tužitelja o izvršenju samih usluga ne mogu dovesti do poništenja osporenog rješenja. Stoga je na temelju članka 116. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u

točki I. izreke ove presude. Budući da je tužitelj izgubio spor u cijelosti, ne prepada mu ni zatraženi trošak te je na temelju članka 147. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

U Osijeku 30. lipnja 2026.

Sudac
Dario Mađaroš

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi ovome Sudu u roku od 15 dana od dana dostave presude, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude.

DNA:

1. Tužitelju po opunomoćeniku
2. Tuženiku
3. U spis

Broj zapisa: **9-3088c-edc2b**

Kontrolni broj: **0e2a1-eeb40-ec7ab**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.